

РЕШЕНИЕ

№ 622

гр. София, 07.01.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в публично заседание на 09.12.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова, като разгледа дело номер **10105** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) вр. чл. 10, ал. 5 от ЗСПД.

АССГ е сезиран от Ф. Х. Х. с жалба срещу заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЩ/3682/05.09.2025 г., издадена от Директора на ДСП Л.. Излага съображения за незаконосъобразност акта и моли да бъде отменен.

Ответникът счита, че жалбата е неоснователна и моли административният акт да бъде потвърден.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа страна следното:

На 28.08.2025 г. Ф. Х. е подала заявление-декларация за отпускане на месечни помощи за отглеждане на деца до завършване на средно образование по чл. 7 от ЗСП /л.22/.

Представени са доказателства, че жалбоподателката и трите ѝ деца са с предоставен хуманитарен статут /л. 13 и сл./.

Децата са записани в училище, видно от представените пред съда и неоспорени от ответника доказателства /л. 36/.

От правна страна:

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт (чл. 168, ал. 1 АПК) на основанията, посочени в чл. 146 АПК, съдът намира, че същият е издаден от компетентен орган съгл. чл. 10, ал. 4 от ЗСПД – Директор на Дирекция Социално подпомагане /ДСП/ Л.. При издаването му е спазена предвидената в закона писмена форма и не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила,

предвидени в ЗСПД и Правилника за прилагането му.

Съгласно чл. 3 от ЗСПД право на семейни помощи за деца имат: 1. бременните жени - български граждани; 2. семействата на българските граждани - за децата, които отглеждат в страната; 3. семействата, в които единият от родителите е български гражданин - за децата с българско гражданство, които отглеждат в страната; 4. семействата на роднини, близки или приемни семейства - за децата, настанени по реда на чл. 26 от Закона за закрила на детето; 5. бременните жени - чужди граждани, и семействата на чужди граждани, които постоянно пребивават и отглеждат децата си в страната, ако получаването на такива помощи е предвидено в друг закон или в международен договор, по който Република България е страна.

Спорът е правен и се свежда до въпроса дали са основания за отпускане на еднократна помощ по реда на ЗСПД за децата, доколкото не е налице международен договор между Република България и Р. И., който да урежда на реципрочна основа отпускането на семейни помощи.

Трайна е съдебната практика на АССГ по дела, касаещи граждани с предоставен хуманитарен статут, че исканата помощ следва да бъде отпусната. В този смисъл са например решенията по адм.д. № 8245/25 на АССГ, по адм.д. № 10430/25 и 10104/25 със същата жалбоподателка, както и Решение № 7922 от 21.12.2022 г. на АдмС - С. по адм. д. № 9746/2022 г., Решение № 2712 от 20.04.2023 г. на АдмС - С. по адм. д. № 11136/2022 г., Решение № 885 от 9.02.2024 г. на АдмС - С. по адм. д. № 10822/2023 г., Решение № 770 от 2.02.2024 г. на АдмС - С. по адм. д. № 11038/2023 г., Решение № 2174 от 31.03.2022 г. на АдмС - С. по адм. д. № 10464/2021 г. и други. Няма правно и фактическо основание в настоящото производство да се приеме обратното.

В посочените решения са изложени подробни мотиви, свеждащи се до това, че когато лицето е с хуманитарен статут, същото се ползва съгл. чл. 32 от ЗЧРБ с правата на постоянно пребиваващ чужденец, който от своя страна, съгл. чл. 26, ал. 2 от Конституцията на РБ /КРБ/ и чл. 3, ал. 1 от ЗЧРБ, има всички права по КРБ.

В решенията е прието също така, което се споделя напълно от настоящия състав, че цитираната по-горе норма на чл. 3, т. 5 от ЗСПД не е съобразена с разпоредбата на чл. 28, § 1 на Директива 2004/83/ЕО на Съвета от 29.04.2004 г. относно минималните стандарти за признаването и правното положение на гражданите на трети страни или лицата без гражданство като бежанци или като лица, които по други причини се нуждаят от международна закрила, както и относно съдържанието на предоставената закрила, съгласно която държавите членки полагат грижи получилият статут на бежанец или статут на субсидиарна закрила да получават в държавата членка, която им е предоставила статута, необходимото социално подпомагане, равностойно на предвиденото за гражданите на тази държава членка, и Директива 2011/95/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 13 декември 2011 година относно стандарти за определянето на граждани на трети държави или лица без гражданство като лица, на които е предоставена международна закрила, за единния статут на бежанците или на лицата, които отговарят на условията за субсидиарна закрила, както и за съдържанието на предоставената закрила.

Следователно налице е противоречие на националните норми с нормите на Директива 2011/95/ЕС и Директива 2004/83/ЕО. България като държава членка в тази връзка е обвързана по отношение на резултата, който трябва да бъде постигнат с посочения акт, а именно получаване на необходимото социално подпомагане, което да е равностойно на предвиденото за гражданите на държавата членка.

В този смисъл националната правна уредба относно възможността за предоставяне на помощи за деца на чужденци, пребиваващи и отглеждащи децата си на територията на Република България в производство по предоставяне на международна закрила /респ. с предоставена международна

закрила/ следва да се тълкува в съответствие с общностното право.

По отношение на записаното в първи клас дете Ш. С., за което в административния акт е посочено, че същото не посещава училище, следва да се вземе предвид съгл. чл. 142, ал. 2 от АПК представената и неоспорена от ответника служебна бележка, че Ш. С. е записана в първи клас.

С оглед на изложеното атакуваната заповед се явява незаконосъобразна и следва да бъде отменена, като на основание чл. 173, ал. 2 от АПК, делото следва да бъде изпратено като преписка на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с изложените мотиви, като административният орган следва да прецени предпоставките за получаване на помощта и размера ѝ съобразно наличието на други помощи за децата в качеството им на ученици, предоставени по реда на ЗСПД.

Жалбоподателката не претендира разноски, поради което не следва да бъдат присъждани. Така мотивиран, Административен съд София-град, 13 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалбата на Ф. Х. Х. заповед № ЗСПД/Д-С-ЛЦ/3682/05.09.2025 г., издадена от Директора на ДСП Л.

ВРЪЩА преписката на Директора на ДСП Л. за ново произнасяне при съобразяване с мотивите, изложени в настоящето решение.

Решението е окончателно, съгл. чл. 10, ал. 6 от ЗСПД.

СЪДИЯ: